

برای توقف
قتل های "ناموسی"
با ما همراه شوید

توقف قتل های ناموسی
STOP honor killings

“
سخنی با مردان

تماس با کمپین توقف قتل های ناموسی

STOPHONORKILLINGS-IRAN

STOPHONORKILLINGS_IRAN

@STOPHONORKILLINGS_IRAN

@STOPHONORKILLI1

STOPHONORKILLINGS2020

STOPHONORKILLINGS2020

ایمیل جهت تماس و ارسال مطلب

INFO@STOPHONORKILLINGS.ORG

STOPHONORKILLINGS.ORG

مردان چه کاری میتوانند انجام دهند؟

- علیه قتل های ناموسی صحبت کنید
- تابوی "ناموس" و فرهنگ "ناموس پرستی" را به چالش بکشید
- به زنان اطراف خود گوش دهید و آنها را باور کنید
- در مورد قتل "ناموسی" بخوانید و خود را آموزش دهید
- به صفحات مجازی کمپین بپیوندید
- پیام کمپین را به دیگران برسانید

زن ناموس
هیچکس نیست

قتل‌های ناموسی فقط مسئله زنان نیست

قتل‌های ناموسی هر روز از میان زنان و دختران قربانی می‌گیرد. قتل ناموسی شدیدترین نوع خشونت علیه زنان است که بوسیله مردان خانواده انجام می‌شود.

به گزارش روزنامه شرق سالانه ۳۰۰ قتل ناموسی در ایران رخ می‌دهد. وجود هزاران روایت از قتل‌های ناموسی نشان می‌دهد، در جوامعی که مردسالاری حاکم است، قتل‌های ناموسی بیشتر است.

فرزندان با تصمیم پدر و مادر به دنیا می‌آیند، اما والدین مالک فرزندان نیستند و نباید در صورت انتخاب سبک زندگی متفاوت از والدین، آنان را تنبیه کنند یا به قتل برسانند.

هیچ انسانی حق ندارد جان دیگری را بگیرد. عملی زشت‌تر از قتل وجود ندارد. یک قاتل تا لحظه مرگش کابوس قتلی را که انجام داده را با خود همراه خواهد داشت، حتی اگر بازماندگان مقتول او را ببخشند. قاتل هیچگاه سلامت روانی نخواهد داشت.

بی‌آبروترین فرد کسی است که مرتکب قتل می‌شود و خود و خانواده اش را برای یک عمر دچار پریشانی می‌کند. کسی که در برابر خانواده و اطرافیان خود احساس مسئولیت و دوستی داشته باشد، چگونه می‌تواند دست به قتل همسر، خواهر، دختر و یا مادر خود بزند؟

برخی از مردان فکر می‌کنند زنان خانواده "ناموس" آنها هستند، اما این باور غلط متعلق به زمان گذشته است.

در روزگار کنونی همه ترجیح می‌دهند با کسی ازدواج کنند که دوستش دارند. بنابراین، قتل خواهر یا دختر به جرم دوست داشتن جنایت است. اگر فکر می‌کنید آن مرد مناسب خواهر یا دختر شما نیست، بهتر است به شکل منطقی با او حرف بزنید. وقتی اعضای خانواده کنارش بایستند، راحت‌تر می‌تواند تصمیم بگیرد.

برخی از مردان فکر می‌کنند مالک همسر خودشان هستند و همسرشان باید با هر شرایطی بسازد. ازدواج یک قرار داد اجتماعی بین دو نفر است، هرکدام از طرفین که از ادامه زندگی با دیگری راضی نباشد، حق دارد درخواست جدایی بدهد.

اگر در بین دوستانتان مردانی هستند که نمی‌توانند خشم خود را کنترل کنند، به آنها پیشنهاد دهید به مشاور مراجعه کنند. کنترل خشم مهارتی است آموختنی و همه ما به آن نیازمندیم، تا درست تصمیم بگیریم و رفتار بهتری داشته باشیم.

برخی از افراد به قول معروف دهن بین هستند. اگر در بین دوستانتان چنین فردی وجود دارد، به آنها پیشنهاد دهید به یک مشاور مراجعه کنند. دهن بینی زندگی را اول به کام خودشان و بعد باقی اعضای خانواده شان تلخ خواهد کرد. دهن بین مدام سرگردان است.

برای پیشگیری از فاجعه چه کنیم؟

خویشتنداری و کنترل خشم ابتدایی ترین راه است.

بپذیریم که فرزند دختر و پسر حق برابر از زندگی و مواهب آن دارند. اگر دختری از زندگی زناشویی خود راضی نبود، و در خواست طلاق کرد به او اجازه بدهیم تا برای زندگی خودش تصمیم بگیرد. طلاق راه حلی برای کمتر آسیب دیدن بچه‌ها و زن و شوهر است. به عنوان والدین بهترین کار حمایت از تصمیم فرزندانمان است. طلاق گرفتن بی‌آبرویی نیست. طلاق گرفتن یک حق است.

ممکن است انتخاب سبک لباس پوشیدن جوانان مورد تایید شما نباشد، والدین خوب حق انتخاب فرزندانمان را نادیده نمی‌گیرند و درک می‌کنند این مرحله‌ای از رشد آنان است.

به جای مشاجره، سعی کنید با گفتگوی دوستانه مشکل خانواده را حل کنید. مهارت گفتگو با تمرین به دست می‌آید. این وظیفه پدر و مادر است، که نیازهای فردی و رشدی فرزندان خود را بدانند و پاسخگوی نیازهای خانواده باشند.

قتل ناموسی به دلیل فرهنگ مردسالاری است که با توقعات نا به جایی که از مردان دارد، به عنوان مردانگی، آنها را ترغیب به خشونت ورزی و کنترل زنان می‌کند، حال آنکه محیط خانواده نیازمند دوستی و محبت است. به فرزندان خود محبت کنید و احترام بگذارید به ویژه به دختران تا انتخاب‌های مناسبتری داشته باشند. پدر خوب، الگوی انتخاب یک همسر شایسته برای دختران است.

امنیت، احترام و ابراز وجود باید در خانواده شکل بگیرد. اگر فرزند شما در خانه احساس امنیت نمی‌کند و از خانه فرار می‌کند به جای خشمگین شدن بهتر نیست از او بپرسید چرا فرار کرد؟ پدر و مادر خوب به فرزندش می‌آموزد که هر کس مسئول رفتار خویش است و هیچ کس ناموس کسی نیست. اگر کسی کار اشتباهی کرد خودش نتیجه کارش را خواهد دید و دیگران درست نیست که برای او تصمیم بگیرند و یا او را مجازات کنند